AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

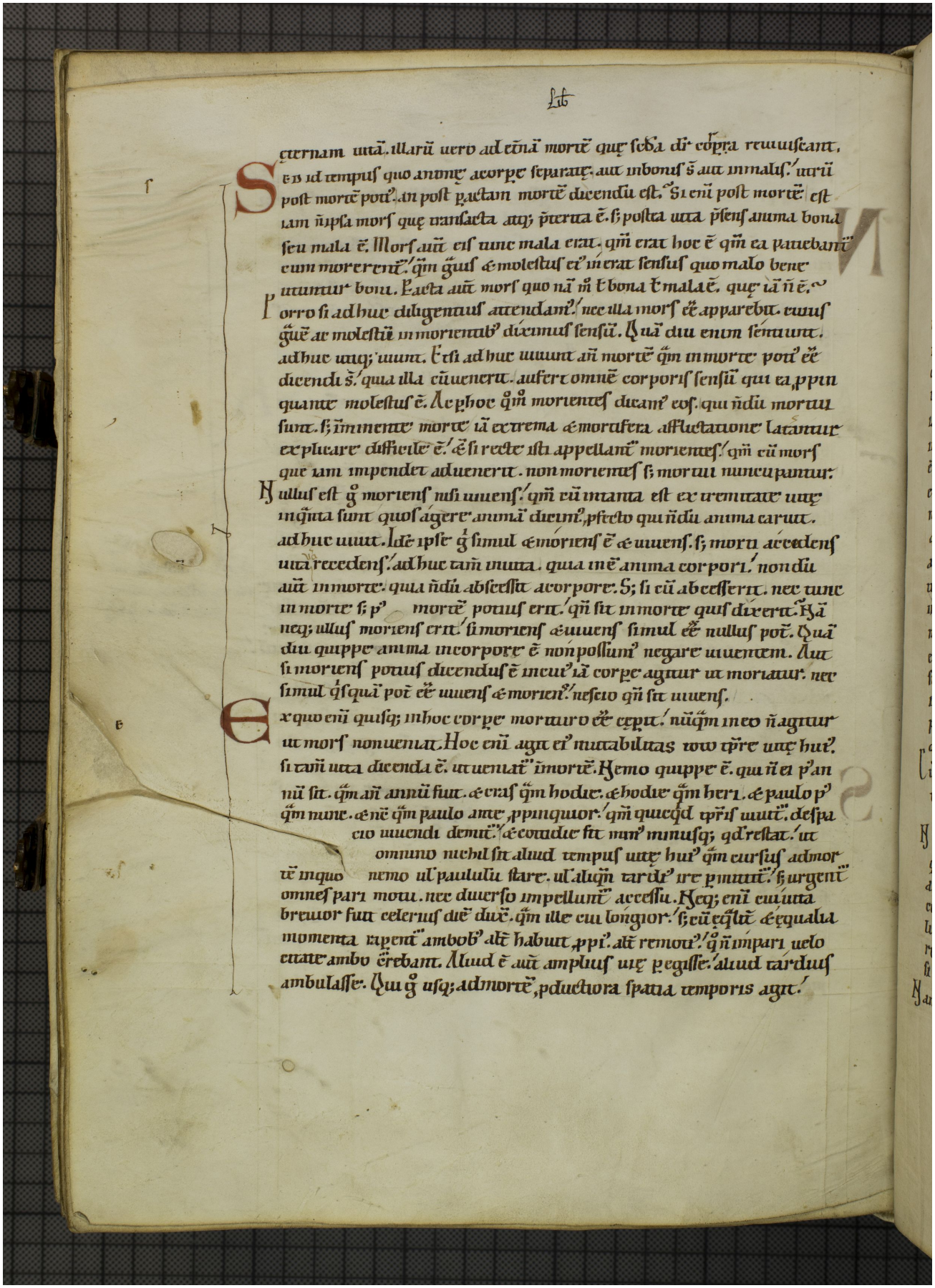

Sed
eternam uitã. illarũ uero ad eõnã mortẽ quę sedã di cõpta remuiscant.
Et ad tempus quo animę a corpe separatę. aut in bonus s aut in malus. utrũ
post mortẽ potẽ. an post ꝓxtam mortẽ dicendũ est. Si enĩ post mortẽ est
iam ũ ipsa mors quę transacta atq; ꝑterita ẽ. s; posita uita ꝑsens anima bona
seu mala ẽ. Mors autẽ eis tunc mala erat. qm̃ erat hoc ẽ qm̃ ea patiebantur
cum morerentur. qm̃ gꝫus & molestus ei in erat sensus quo malo bene
utuntur boni. Exacta autẽ mors quo nã m̃ t bona t mala ẽ. quę iã ñ ẽ.
Porro si ad huc diligentius attendam. nec illa mors ẽ apparebit. cuius
gꝫuẽ ac molestiã in morientib dicimus sensũ. Qua diu enim sentiunt.
adhuc uiuunt. Et si adhuc uiuunt an mortẽ qm̃ in morte potẽ ẽ
dicendũ s. qua illa cũ uenerit. aufert omnẽ corporis sensũ qui ea ꝑpin
quante molestus ẽ. Ac ꝑhoc q̃m̃ morientes dicant eos. qui ñdũ mortui
sunt. s; imminente morte iã extrema & mortifera afflictatione latantur
explicare difficile ẽ. & si recte isti appellantur morientes. qm̃ cũ mors
que iam impendet aduenerit. non morientes s; mortui nuncupantur.
Nullus est q̃ moriens nisi uiuens. qm̃ cũ intanta est extremitate uitę
in q̃nta sunt quos agere animã dicimus. profecto qui ñdũ anima caruit.
adhuc uiuit. Idẽ ipse q̃ simul & moriens ẽ & uiuens. s; mortu accedens
uita recedens. adhuc tamẽ uiuit. quia inẽ anima corpori. nondũ
autẽ in morte. quia ñdũ abscessit a corpore. S; si cũ abcesserit. nec tunc
in morte s; p mortẽ potius erit. qñ sit in morte quis dicerit. Ha
neq; ullus moriens erit. si moriens & uiuens simul ẽ nullus potẽ. Qua
diu quippe anima in corpore ẽ non possumus negare uiuentem. Aut
si moriens potius dicendus ẽ incui iã corpe agitur ut moriatur. nec
simul q̃ squã potẽ ẽ uiuens & morien. nescio qñ sit uiuens.
Ex quo enĩ quisq; in hoc corpe moriturus ẽ cepit. nũq̃m in eo ñ agitur
ut mors nonueniat. Hoc enĩ agit ei mutabilitas uiuę uitę huius.
si tamẽ uita dicenda ẽ. ut ueniat in mortẽ. Nemo quippe ẽ. qui ñ ei p an
nũ sit. q̃m̃ ante annũ fuit. & eras q̃m̃ hodie. & hodie q̃m̃ heri. & paulo p
q̃m̃ nunc. & nẽ q̃m̃ paulo ante ꝑpinquior. qm̃ quicq̃d ꝑtis uitę. despa
cio uiuendi demit. & cotidie fit min minusq; qd restat. ut
omnino nichil sit aliud tempus uitę huius q̃m̃ cursus ad mor
tẽ in quo nemo ul paululu stare. ul aliq̃n tardius ire ꝑmittit. s; urgent
omnes pari motu. nec diuerso impellunt accessu. Neq; enĩ eui uita
brewior fuit celerius diẽ diẽ. q̃m̃ ille cui longior. s; cũ eq̃lia & equalia
momenta rapiant ambob alia habuit ꝑpi. alia remouit. q̃ ñ impari uelo
citate ambo ẽrebant. Aliud ẽ autẽ amplius uię ꝑegisse. aliud tardius
ambulasse. Qui q̃ usq; ad mortẽ ꝑductiora spatia temporis agit.